

нансире чрез Кредитна банка за своя сметка. Тя вече виждаше на къде отива войната и един вид се оттегли от татиневия пазар. От нейна гледна точка това беше голяма предвидливост.

Озвеш от "Ремства" наши фирми се кредитираше и от Банка Български кредит, например Теквориан.

Всички закупени от Беломорието татини реколти 1943 година впоследствие отидоха за Съветския съюз и само малка част - за Югославия. Много от закупените татини след оттеглянето на нашите войски от Беломорието изостанаха и бяха конфискувани от гръцкото правителство. Това стана много преди английският десант. Властта тогава бе заета от гръцки партизани, които устеновиха комунистическо управление. В Беломорието пристигнаха Саво Гановски и Добри Терпиев да уредят отношенията с новообразуваната комунистическа власт и доброволно им оставиха татините, които не можехме да пренесем; също закупените и складирани от нас зърнени храни, брашна и други хранителни продукти. Може би тогава се очакваше, че властта на Комунистическата партия в Беломорието ще се затвърди и постепенно ще се наложи и в останалите области на Гърция.

Но както тогава се говореше, напускането на Беломорието от българските войски и окупациите му от английските войски станало с изричното съгласие на Сталин. Той жертвувал Беломорието и тамонната власт на Комунистическата партия, за да избегне едно крайно влошаване на отношенията си с Англия, която там имала големи интереси и затова дая нареждане да не противодействуваме на десанта на английските войски, които заемат Беломорието, включително и Солун.